

שאין לגר צורך להביא את אותן הקרבות — שהביאו אבותינו בסיני בהכנותם לברית — אפילו מנהח נמי ליתי? [לא מקל וחומר מקשה דהרי עופות קדושים יותר ממנהות. אלא דכם שמרובין לקמן עופות, אותו פסוק נרבה גם מנהח, עורך לנור⁽⁴⁾.]

ומתרצין: הא מיעט קרא — דכתיב "כאשר תעשו כן יעשה" דמשמע עיכובה, "כן יעשה" ולא אחרת, למעט מנהח.

ומබארין: ועוף היבי איתרבי שיכול הגור להביאו?

דתנו רבנן: "כאשר תעשו — כן יעשה": מהם אתם הבאתם בהכנותם לברית עליה ושלמים, אף הוא הגור מביא עולח ושלמים⁽⁵⁾. מניין לרבות את העוף? תלמוד לומר באותו הפסוק "יעשה אשה ריח ניחוח לה". איזה הוא דבר שכלו לה? هو אומר זה עולת העוף! שאין בה כלום לכוהנים, מה שאין כן

במה יביא.

ומබארין: מי שנא מנהח ושלמים דלא יצא? ממש דכתיב "וכי יגור אתם גר... באשר תעשו כן יעשה" ודרשין: מה אתה נשנכנסם לברית בזמן מתן תורה, הקרבתם עולח ושלמים [נדכתב "וישלח את עורי בני ישראל ויעלו עלות ויזבחו זבחים שלמים"] אף גר נשנכנס לברית מקריב עולח ושלמים.

ומקשין: אם כן, כשהביא חותמו עולח אחת מן הבחינה לא תיסגיליה בגויה עד שיביאו גם שלמים, דכתיב "כאשר תעשו — כן יעשה"?

ומתרצין: אמר רב פפא: יש לומר: קל וחומר הוא!adam לעוף איתרבי, שהגור יכול להביא עוף, כדלקמן, ובუוף הרי אין שלמים אלא עליה בלבד, אם כן, עלות בחינה לא כל שכן דסגי להיה ללא שלמים!

ומקשין: אי הבי, לדמדנו מרובי הכתוב

עלות בחינה גם כן יצא, וכמו שביר ר' פפא הטעם לזה. ומה שהרמב"ם לא הזמין דין זה, משום שהוא סמן עצמו על הבריתא דלקמן, שלא נזכר שם הלימוד לעניין זה, אלא לעניין שציריך להביא מיני דמים בדוקא, ולמעט שאינו מביא מנהח.

והרמב"ם [מעה"ק א ו] כתוב, שקובן הגור הוא עלות בחינה או שתי פריות לעולח, או עליה ושלמים. ותמהו האחרונים, שבhalcot מהומרי כפרא ובחלות איסורי ביאה, שם הוצריך כל דין הגרות, לא כתוב כלל שהוא צריך להביא עולח ושלמים.

וביאר באבי עוזי, שכונת הרמב"ם לומר, שאמנם אנו צrik [אפיקו לכתהילה] להביא עליה ושלמים, וכן כל מקום, אם הביא גם

ואינו דומה לזה לשאר מהומרי כפרא שambilim משום טומאה, שכן גורו בהם מדרבן להצריכם ביתא מים.

4. העורך לנר מבאר, שכונת הגمرا היא, שמאותו הפסוק שמננו למד שיוציא ידי חותמו בעוף, נלמד גם כן למנהח, וכמו שבאמת אנו למדרדים בבריתא לקמן, "יכול אני מרבה מנהח וכו'" [אבל ודאי לא ניתן ללמד מכל שכן מעוף, כמו שלמד ר' פפא עלות בחינה].

5. העורך לנר מבאר, שלפי לימוד זה נמצא, שכתחילה צrik הוא להביא גם שלמים עם העולה, שהרי לעניין זה הוקש לאבותינו, שציריך הוא להביא עולח ושלמים, אלא שאם הביא